

32002L0099

23.1.2003

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 18/11

DYREKTYWA RADY 2002/99/WE

z dnia 16 grudnia 2002 r.

ustanawiająca przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W kontekście jednolitego rynku, ustanowiono szczegółowe przepisy sanitarne regulujące handel wewnątrzwspólnotowy w zakresie produkcji, przetwarzania, dystrybucji oraz wprowadzania z państw trzecich produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi zawartych w załączniku I do Traktatu.
- (2) Te przepisy pozwalają na usunięcie przeszkód w handlu wspomnianymi produktami, tym samym przyczyniając się do utworzenia rynku wewnętrznego i jednocześnie zapewniając wysoki poziom ochrony zdrowia zwierząt.
- (3) Celem tych przepisów jest zapobieganie wprowadzeniu lub rozprzestrzenianiu się chorób zwierzęcych będących wynikiem wprowadzania do obrotu produktów pochodzenia zwierzęcego. Zawierają one również wspólne przepisy dotyczące w szczególności ograniczeń mających zastosowanie do wprowadzania do obrotu produktów pochodzących z gospodarstwa lub obszaru zakażonego chorobami epizootycznymi oraz obowiązek poddawania zabiegom produktów pochodzących z obszarów objętych ograniczeniami w celu zniszczenia czynnika chorobotwórczego.
- (4) Te wspólne przepisy powinny zostać zharmonizowane w celu usunięcia możliwych niespójności powstałych gdy szczegółowe przepisy sanitarne zostały przyjęte. Taka harmonizacja zapewni również jednolite wprowadzanie w życie przepisów sanitarnych w całej Wspólnocie oraz wprowadzi większą przejrzystość w strukturze prawodawstwa wspólnotowego.
- (5) Kontrole weterynaryjne produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do handlu muszą być przeprowadzane zgodnie z dyrektywą Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽⁴⁾. Dyrektywa

89/662/EWG zawiera środki ochronne, które można wprowadzić w życie w przypadku wystąpienia poważnego zagrożenia dla zdrowia zwierząt.

- (6) Produkty przywożone z państw trzecich nie mogą stanowić zagrożenia dla zdrowia zwierząt gospodarskich we Wspólnocie.
- (7) W tym celu, należy wprowadzić procedury, które zapobiegą wprowadzeniu chorób epizootycznych. Do takich procedur zalicza się regularną ocenę sytuacji zdrowia zwierząt w danych państwach trzecich.
- (8) Należy również wprowadzić procedury w celu ustanowienia ogólnych i szczegółowych zasad lub kryteriów mających zastosowanie przy przywozie produktów pochodzenia zwierzęcego.
- (9) Przepisy dotyczące przywozu mięsa z domowych zwierząt kopytnych oraz produktów mięsnych przygotowanych z takiego mięsa lub z dodatkiem takiego mięsa znajdują się już w dyrektywie Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przed przywozem z państw trzecich bydła, trzody chlewnej i świeżego mięsa ⁽⁵⁾.
- (10) Procedury stosowane przy przywozie mięsa oraz produktów mięsnych mogą być stosowane jako podstawa dla przywozu pozostałych produktów pochodzenia zwierzęcego.
- (11) Kontrole weterynaryjne produktów pochodzenia zwierzęcego przywożonych do Wspólnoty z państw trzecich należy przeprowadzić zgodnie z dyrektywą Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich ⁽⁶⁾; dyrektywa 97/78/WE zawiera środki ochronne, które mogą być wprowadzane w życie w przypadku wystąpienia poważnego zagrożenia dla zdrowia zwierząt.
- (12) Należy wziąć pod uwagę wytyczne ustanowione przez Światową Organizację ds. Zdrowia Zwierząt (OIE) podczas przyjmowania przepisów dotyczących handlu międzynarodowego.
- (13) Należy organizować wspólnotowe audyty oraz inspekcje, aby zapewnić jednolite stosowanie przepisów sanitarnych.
- (14) Produkty objęte niniejszą dyrektywą są wymienione w załączniku I do Traktatu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 365 E z 19.12.2000.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego wydana dnia 15 maja 2002 r.

⁽³⁾ Opinia Komitetu Ekonomiczno-Społecznego wydana dnia 28 marca 2001 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/118/EWG (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1452/2001 (Dz.U. L 198 z 21.7.2001, str. 11).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 9.

- (15) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsza dyrektywa ustanawia ogólne przepisy sanitarne regulujące wszystkie etapy produkcji, przetwarzania i dystrybucji we Wspólnocie oraz wprowadzanie z państw trzecich produktów pochodzenia zwierzęcego oraz produktów uzyskanych stamtąd przeznaczonych do spożycia przez ludzi.

Przepisy te nie naruszają przepisów ustanowionych w dyrektywach 89/662/EWG i 97/78/WE oraz dyrektywach wymienionych w załączniku I.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy, definicje z rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽²⁾ i dyrektywę 97/78/WE stosuje się, w razie konieczności. Stosuje się również następujące definicje:

- 1) „wszystkie etapy produkcji, przetwarzania i dystrybucji” oznacza wszystkie etapy, od produkcji podstawowej żywności pochodzenia zwierzęcego, aż po składowanie, transport, sprzedaż lub dostawę do konsumenta końcowego włącznie;
- 2) „wprowadzenie” oznacza przywóz towarów na jedno z terytoriów wymienionych w załączniku I do dyrektywy 97/78/WE do celów objęcia ich procedurami celnymi określonymi w art. 4 ust. 16 lit. a)-f) rozporządzenia Rady (WE) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽³⁾;
- 3) „urzędowy lekarz weterynarii” oznacza lekarza weterynarii uprawnionego do występowania w tym charakterze, wyznaczonego przez właściwy organ;
- 4) „produkty pochodzenia zwierzęcego” oznacza produkty uzyskane od zwierząt oraz produkty uzyskane ze wspomnianych produktów, przeznaczone do spożycia przez ludzi, w tym żywe zwierzęta jeśli są gotowe do takiego wykorzystania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 (Dz.U. L 311 z 12.12.2000, str. 17).

ROZDZIAŁ I

WYMAGANIA ZDROWOTNE DLA ZWIERZĄT MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO WSZYSTKICH ETAPÓW PRODUKCJI, PRZETWARZANIA I DYSTRYBUCJI PRODUKTÓW POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO WE WSPÓLNOTY

Artykuł 3

Ogólne wymagania zdrowotne dla zwierząt

1. Państwa Członkowskie podejmują środki zapewniające, aby na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji produktów pochodzenia zwierzęcego we Wspólnocie podmioty gospodarcze sektora żywnościowego nie przyczyniały się do rozprzestrzeniania chorób przenoszonych na zwierzęta, zgodnie z następującymi przepisami.
2. Produkty pochodzenia zwierzęcego muszą być pozyskane od zwierząt, które spełniają warunki zdrowotne zwierząt ustanowione w odpowiednim prawodawstwie wspólnotowym.
3. Produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskuje się od zwierząt:
 - a) które nie pochodzą z gospodarstwa, zakładu, terytorium lub części terytorium podlegającym ograniczeniom w zakresie zdrowia zwierząt mającym zastosowanie do danych zwierząt i produktów, na mocy przepisów określonych w załączniku I;
 - b) których w przypadku mięsa i produktów mięsnych nie ubito w zakładzie, w którym zwierzęta zarażone lub podejrzane o zarażenie jedną z chorób objętych przepisami, określonymi w lit. a) lub tusze lub części tusz takich zwierząt, były obecne podczas uboju lub procesu produkcji, z wyjątkiem przypadków kiedy takie podejrzenie zostało wykluczone;
 - c) które w przypadku zwierząt wodnych i produktów akwakultury, są zgodne z przepisami dyrektywy 91/67/EWG⁽⁴⁾.

Artykuł 4

Odstępstwa

1. Bez względu na art. 3 i z zastrzeżeniem wymogu zgodności ze środkami zwalczania chorób określonych w załączniku I, Państwa Członkowskie mogą zezwolić na produkcję, przetwarzanie i dystrybucję produktów pochodzenia zwierzęcego, pochodzących z terytorium lub części terytorium podlegającego ograniczeniom w zakresie zdrowia zwierząt mającym zastosowanie do danych zwierząt i produktów zwierzęcych, ale które nie pochodzą z gospodarstwa zakażonego lub podejrzanego o zakażenie, pod warunkiem że:
 - i) przed poddaniem zabiegom, określonym poniżej, produkty uzyskano, poddano obróbce, transportowano oraz składowano oddzielnie, lub w różnym czasie, z dala od produktów spełniających wszystkie warunki zdrowotne zwierząt, a warunki transportu z terytorium podlegającemu ograniczeniom w zakresie zdrowia zwierząt zostały zatwierdzone przez właściwy organ;

⁽⁴⁾ Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 1.

- ii) produkty, które mają być poddane zabiegom są jasno określone;
- iii) produkty są poddane zabiegom w celu umożliwienia eliminacji danego problemu zdrowotnego zwierząt; oraz
- iv) zabiegi stosuje się w zakładzie zatwierdzonym do tego celu przez Państwo Członkowskie, w którym pojawił się problem zdrowotny zwierząt.

Stosuje się przepisy akapitu pierwszego zgodnie z załącznikiem II i załącznikiem III pkt 1 do niniejszej dyrektywy lub ze szczegółowymi przepisami, które zostaną ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2.

2. Produkcja, przetwarzanie i dystrybucja produktów akwakultury niespełniające warunków ustanowionych w art. 3 są dozwolone z zastrzeżeniem warunków ustanowionych w dyrektywie 91/67/EWG i, w miarę potrzeby, zgodnie z dalszymi warunkami, które zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2.

3. Ponadto, gdy pozwala na to sytuacja zdrowotna, odstępstwa od art. 3 mogą być przyznane w niektórych sytuacjach, zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2. W takich przypadkach, szczególnie należy wziąć pod uwagę:

- a) szczególne właściwości choroby u danych gatunków; oraz
- b) wszystkie testy i działania jakim należy poddać zwierzęta.

W przypadkach, gdy takie odstępstwa zostają przyznane, należy podjąć kroki w celu zapewnienia, aby stopień ochrony przed chorobami zwierzęcymi nie był w żaden sposób obniżony. Dlatego wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ochrony zdrowia zwierząt we Wspólnocie zostaną przyjęte zgodnie z taką samą procedurą.

Artykuł 5

Świadectwa weterynaryjne

1. Państwa Członkowskie zapewnią, aby produkty pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do spożycia przez ludzi były poddawane certyfikacji weterynaryjnej w przypadku gdy:

- przepisy przyjęte z przyczyn dotyczących zdrowia zwierząt na mocy art. 9 dyrektywy 89/662/EWG wymagają, aby produktom pochodzenia zwierzęcego z Państwa Członkowskiego towarzyszyło świadectwo zdrowia, lub
- przyznano odstępstwo na mocy art. 4 ust. 3.

2. Na mocy procedury określonej w art. 12 ust. 2, szczegółowe przepisy wykonawcze, w szczególności wzór takich świadectw, mogą zostać sporządzone uwzględniając zasady ogólne określone w załączniku IV. Świadectwa mogą zawierać szczegóły wymagane zgodnie z pozostałym wspólnotowym prawodawstwem dotyczącym zdrowia publicznego oraz zdrowia zwierząt.

Artykuł 6

Urzędowe kontrole weterynaryjne

1. Do czasu przyjęcia rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiających szczegółowe zasady higieny żywności pochodzenia zwierzęcego oraz zasady kontroli

mające zastosowanie do środków spożywczych i pasz dla zwierząt, Państwa Członkowskie zapewnią, aby urzędowe kontrole zdrowia zwierząt przeprowadzane były przez właściwe organy dla zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą, jej przepisami wykonawczymi i wszystkimi środkami ochronnymi odnoszącymi się do produktów pochodzenia zwierzęcego przyjętymi na mocy niniejszej dyrektywy. Ogólną zasadą jest, że inspekcje muszą być niezapowiedziane, a kontrole przeprowadza się zgodnie z przepisami dyrektywy 89/662/EWG.

2. Do czasu przyjęcia rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiających szczegółowe zasady higieny dotyczące żywności pochodzenia zwierzęcego i zasady kontroli mające zastosowanie do środków spożywczych i pasz dla zwierząt, w przypadkach, gdy wykryto naruszenia przepisów sanitarnych, Państwa Członkowskie podejmą niezbędne środki, aby zaradzić zaistniałej sytuacji zgodnie z przepisami dyrektywy 89/662/EWG.

3. Eksperci z Komisji mogą, we współpracy z właściwymi władzami Państw Członkowskich, przeprowadzać kontrole na miejscu, włączając audyty w zakresie, w jakim jest to niezbędne do zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy. Państwa Członkowskie, na których terytorium przeprowadzane są kontrole udzielają ekspertom wszelkiej niezbędnej pomocy w wypełnianiu ich obowiązków. Komisja powiadamia właściwy organ o wynikach przeprowadzonych kontroli.

Jeżeli rozpoznano poważne zagrożenie dla zdrowia zwierząt podczas audytu lub inspekcji Komisji, dane Państwo Członkowskie niezwłocznie podejmuje środki niezbędne do ochrony zdrowia zwierząt. Jeśli takie środki nie zostaną podjęte lub jeśli uzna się je za niewystarczające, Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2, podejmie środki niezbędne do ochrony zdrowia zwierząt oraz powiadomi o tym Państwa Członkowskie.

4. Przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu, w szczególności te regulujące procedurę współpracy z władzami krajowymi, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2.

ROZDZIAŁ II

PRZYWÓZ Z PAŃSTW TRZECICH

Artykuł 7

Przepisy ogólne

Państwa Członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia, aby produkty pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do spożycia przez ludzi wprowadzane były z państw trzecich tylko, jeśli spełniają wymagania rozdziału I mające zastosowanie do wszystkich etapów produkcji, przetwarzania i dystrybucji takich produktów we Wspólnocie lub jeśli posiadają równoważne gwarancje w zakresie zdrowia zwierząt.

Artykuł 8

Zgodność z przepisami wspólnotowymi

W celu zapewnienia zgodności z ogólnym zobowiązaniem ustanowionym w art. 7, należy ustanowić zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2:

- 1) Wykazy państw trzecich lub regionów państw trzecich, z których zezwala się na przywóz określonych produktów pochodzenia zwierzęcego. Państwo trzecie zostaje umieszczone na takim wykazie, jeżeli audyt wspólnotowy miał miejsce w takim państwie i wykazał, że właściwy organ weterynaryjny udzielił odpowiednich gwarancji w zakresie zgodności z prawodawstwem wspólnotowym.

Podczas sporządzania i aktualizowania tych wykazów, należy szczególnie uwzględnić:

- a) ustawodawstwo państwa trzeciego;
- b) organizację właściwego organu weterynaryjnego oraz jego służby inspekcyjne w państwie trzecim, uprawnienia tych służb, nadzór, jakiemu podlegają, oraz środki, jakimi dysponują, włączając kompetencje personelu, aby skutecznie stosować ich ustawodawstwo;
- c) faktyczne wymagania zdrowotne dla zwierząt mające zastosowanie do produkcji, wytwarzania, obróbki, składowania i wysyłki produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych dla Wspólnoty;
- d) zapewnienia, jakie właściwy organ weterynaryjny państwa trzeciego może dać odnośnie do zgodności lub równoważności z odpowiednimi warunkami zdrowotnymi zwierząt;
- e) wszelkie doświadczenia w zakresie obrotu produktami pochodzącymi z państwa trzeciego i wyniki przeprowadzonych kontroli przy przywozie;
- f) wyniki wspólnotowych inspekcji i/lub audytów przeprowadzonych w państwie trzecim, w szczególności wyniki oceny właściwych organów lub, na wniosek Komisji, sprawozdanie przedłożone przez właściwe organy państwa trzeciego w sprawie przeprowadzonych inspekcji;
- g) stan zdrowia zwierząt gospodarskich, innych zwierząt domowych i dziko żyjących w państwie trzecim, ze szczególnym uwzględnieniem egzotycznych chorób zwierzęcych i wszelkich aspektów ogólnej sytuacji zdrowotnej w państwie, które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt we Wspólnocie;
- h) prawidłowość, tempo i dokładność z jakimi państwo trzecie dostarcza informacje w sprawie istnienia zakaźnych lub zaraźliwych chorób zwierzęcych na jego terytorium, w szczególności chorób podlegających zgłoszeniu wymienionych przez Światową Organizację ds. Zdrowia Zwierząt (OIE) lub, w przypadku chorób zwierząt wodnych, chorób podlegających zgłoszeniu wymienionych w Kodeksie Zdrowotnym Zwierząt Wodnych OIE;
- i) przepisy dotyczące zapobiegania i zwalczania zakaźnych lub zaraźliwych chorób zwierzęcych będące w mocy w państwie trzecim i ich wykonanie, włączając przepisy dotyczące przywozu z innych państw.

- 2) Komisja odpowiada za udostępnienie opinii publicznej aktualnych wersji wszystkich sporządzonych wykazów lub zaktualizowanych zgodnie z niniejszym artykułem. Wykazy sporządzone zgodnie z niniejszym artykułem mogą być połączone z innymi wykazami sporządzonymi do celów związanych ze zdrowiem zwierząt i zdrowiem publicznym oraz mogą również zawierać wzory świadectw zdrowia.

- 3) Reguły pochodzenia produktów pochodzenia zwierzęcego i zwierząt, od których uzyskuje się takie produkty, zostają ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2.

- 4) Szczególne warunki przywozowe dla każdego państwa trzeciego lub grup państw trzecich, uwzględniając sytuację zdrowotną zwierząt danego państwa trzeciego lub państw, zostaną ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2.

- 5) W miarę potrzeby:

- szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu,
- kryteria klasyfikacji państw trzecich i regionów tych państw w odniesieniu do chorób zwierząt, oraz
- szczegółowe zasady dotyczące rodzajów wprowadzania poszczególnych produktów, takich jak wprowadzanie produktów przez podróżnych lub wprowadzanie próbek handlowych,

można ustanowić zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2.

Artykuł 9

Dokumentacja

1. Świadectwo weterynaryjne spełniające wymagania określone w załączniku IV przedstawiane jest wraz z przesyłkami produktów pochodzenia zwierzęcego przed ich wprowadzeniem do Wspólnoty.

2. Świadectwo weterynaryjne poświadcza, że produkty spełniają:

- a) wymagania ustanowione dla takich produktów na mocy niniejszej dyrektywy oraz na mocy prawodawstwa wspólnotowego ustanawiającego wymagania zdrowotne dla zwierząt lub przepisy, które są równoważne tym wymaganiom; oraz

- b) wszystkie specjalne warunki przywozowe ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2.

3. Dokumenty mogą zawierać szczegóły wymagane na podstawie innych przepisów prawodawstwa wspólnotowego w zakresie zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt.

4. Zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2:

- a) można zapewnić wykorzystanie dokumentów w formie elektronicznej;

- b) mogą być sporządzone dokumenty wzorcowe;

- c) mogą być ustanowione zasady i certyfikacja dotyczące tranzytu.

Artykuł 10

Wspólnotowe inspekcje i audyty

1. Wspólnotowe inspekcje i/lub audyty na wszystkich etapach objętych niniejszą dyrektywą mogą być przeprowadzane w państwach trzecich przez ekspertów z Komisji w celu sprawdzenia zgodności z lub równoważności ze wspólnotowymi przepisami sanitarnymi. Ekspertom z Komisji mogą towarzyszyć eksperci z Państw Członkowskich upoważnieni przez Komisję do przeprowadzania takich inspekcji i/lub audytów.

2. Inspekcje i/lub audyty w państwach trzecich określone w ust. 1 przeprowadza się w imieniu Wspólnoty, a Komisja ponosi związane z tym koszty.

3. Procedura przeprowadzania inspekcji i/lub audytów w państwach trzecich określonych w ust. 1 może zostać ustanowiona lub zmieniona zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2.

4. Jeśli rozpoznane zostanie poważne zagrożenie dla zdrowia zwierząt podczas wspólnotowej inspekcji lub audytu, Komisja niezwłocznie podejmuje niezbędne środki w celu ochrony zdrowia zwierząt zgodnie z art. 22 dyrektywy 97/78/WE oraz powiadamia o tym Państwa Członkowskie.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 11

Aktualizacja załączników technicznych

Załączniki do niniejszej dyrektywy mogą być zmienione zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2, w celu uwzględnienia w szczególności:

- i) opinii naukowych i wiedzy naukowej, w szczególności dotyczących ocen nowego zagrożenia;
- ii) rozwoju technicznego; oraz
- iii) ustaleń celów związanych z bezpieczeństwem dla zdrowia zwierząt.

Artykuł 12

Procedura komitetu

1. Komisja jest wspomagana przez Stały Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt powołany na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002.

2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 13

Przepisy przejściowe

1. Od daty określonej w art. 14 ust. 1, przepisy sanitarne przewidziane w dyrektywach wymienionych w załączniku V przestają obowiązywać.

2. Przepisy wykonawcze przyjęte na podstawie takich przepisów pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich przepisami o podobnym skutku przyjętymi na podstawie niniejszej dyrektywy.

3. Przepisy przejściowe mogą zostać ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 2.

Artykuł 14

1. Państwa Członkowskie przyjmą i opublikują przed dniem 1 stycznia 2005 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 16

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2002 r.

W imieniu Rady
M. FISCHER BOEL
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Choroby mające znaczenie dla handlu produktami pochodzenia zwierzęcego i względem których wprowadzono środki zwalczania na mocy prawodawstwa wspólnotowego

CHOROBA	DYREKTYWA
Klasyczny pomór świń	dyrektywa Rady 2001/89/EWG w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń
Afrykański pomór świń	dyrektywa Rady 2002/60/WE ustanawiająca przepisy szczególne w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń
Pryszczycza	dyrektywa Rady 85/511/EWG wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania pryszczycy
Influenza drobiu	dyrektywa Rady 92/40/EWG wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania grypy drobiu
Rzekomy pomór drobiu	dyrektywa Rady 92/66/EWG wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania rzekomego pomoru drobiu
Księgosusz Pomór małych przeżuwaczy Choroba pęcherzykowa świń	dyrektywa Rady 92/119/EWG wprowadzająca ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń
Choroby akwakultury	dyrektywa Rady 91/67/EWG dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu do obrotu zwierząt i produktów akwakultury dyrektywa Rady 93/53/EWG wprowadzająca minimalne środki wspólnotowe zwalczania niektórych chorób ryb dyrektywa Rady 95/70/WE wprowadzająca minimalne środki wspólnotowe zwalczania niektórych chorób małży

ZAŁĄCZNIK II

Specjalny znak identyfikacyjny dla mięsa z danego terytorium lub części terytorium

1. Znak jakości zdrowotnej dla świeżego mięsa musi zawierać krzyż ukośny składający się z dwóch prostych linii przecinających się w środku pieczęci i zapewniający czytelność informacji na nim zawartych.
2. Znak wspomniany w ust. 1 może być wykonany za pomocą owalnej pieczęci o szerokości 6,5 cm i wysokości 4,5 cm; następujące informacje muszą pojawić się na znaku w bardzo czytelnej formie:
 - w górnej części, nazwa lub kod ISO Państwa Członkowskiego wielkimi literami: AT, BE, DE, DK, ES, FI, FR, GR, IE, IT, LU, NL, PT, SE i UK,
 - pośrodku, weterynaryjny numer identyfikacyjny ubojni,
 - w dolnej części, jeden z kodów CE, WE, EF, EG, EK lub EY,
 - dwie proste linie przecinające się w środku pieczęci w taki sposób, aby nie zasłaniały informacji.

Wysokość liter musi wynosić co najmniej 0,8 cm, a cyfr co najmniej 1 cm.

Pieczęć musi również zawierać informacje pozwalające na identyfikację lekarza weterynarii, który kontrolował mięso.

Znak musi być wykonany pod bezpośrednim nadzorem urzędowego lekarza weterynarii kontrolującego wykonanie wymagań zdrowotnych dla zwierząt.

ZAŁĄCZNIK III

1. Zabiegi w celu wyeliminowania niektórych zagrożeń dla zdrowia zwierząt związane z mięsem i mlekiem

MIĘSO Zabiegi (*)	Choroby							
	Pryszczycza	Klasyczny pomór świń	Choroba pęcherzykowa świń	Afrykański pomór świń	Księgosusz	Rzekomy pomór drobiu	Influenza drobiu	Pomór małych przeżuwaczy
a) Obróbka termiczna w hermetycznie zamkniętym pojemniku do wartości Fo wynoszącej 3,00 lub większej (**)	+	+	+	+	+	+	+	+
b) Obróbka termiczna w temperaturze minimum 70° C, którą należy uzyskać wewnątrz mięsa	+	+	+	0	+	+	+	+
c) Obróbka termiczna w temperaturze minimum 80 °C, którą należy uzyskać wewnątrz mięsa	+	+	+	+	+	+	+	+
d) Obróbka termiczna w hermetycznie zamkniętym pojemniku w przynajmniej 60 °C przez minimum 4 godziny, podczas tego okresu czasu temperatura przynajmniej 70 °C musi utrzymywać się wewnątrz pojemnika przez 30 minut	+	+	+	+	+	-	-	+
e) Fermentacja naturalna i dojrzewanie nie krótsze niż dziewięć miesięcy dla mięsa bez kości, w rezultacie dające następujące właściwości: wartość Aw nie większa niż 0,93 lub wartość pH nie większa niż 6,0	+	+	+	+	+	0	0	0
f) Ten sam zabieg jak w lit. e) powyżej, jednak mięso może być z kością (*)	+	+	+	0	0	0	0	0
g) Salami: obróbka zgodnie z kryteriami określonymi przez procedurę w art. 12 ust. 2 będącej następstwem opinii odnośnego Komitetu Naukowego	+	+	+	0	+	0	0	0
h) Szynki i polędwice: obróbka obejmująca fermentację naturalną i dojrzewanie przez co najmniej 190 dni dla szynki i 140 dni dla polędwicy	0	0	0	+	0	0	0	0
i) Obróbka termiczna zapewniająca utrzymanie temperatury przynajmniej 65 °C wewnątrz pojemnika przez okres czasu konieczny dla uzyskania wartości pasteryzacji (pv) równej lub większej niż 40	+	0	0	0	0	0	0	+

MIĘSO Zabiegi (*)	Choroby							
	Pryszczyca	Klasyczny pomór świń	Choroba pęcherzykowa świń	Afrykański pomór świń	Księgosusz	Rzekomy pomór drobiu	Influenza drobiu	Pomór małych przeżuwaczy
MLEKO i przetwory mleczne (włączając śmietanę) przeznaczone do spożycia przez ludzi								
a) Ultra wysoka temperatura (UHT = minimalna obróbka w 132 °C przez przynajmniej 1 sekundę)	+	0	0	0	0	0	0	0
b) Jeżeli mleko ma pH poniżej 7,0, prosta wysokotemperaturowa krótkotrwała pasteryzacja (HTST)	+	0	0	0	0	0	0	0
c) Jeżeli mleko ma pH powyżej 7,0, podwójna HTST	+	0	0	0	0	0	0	0

+: Skuteczność rozpoznana.
0: Skuteczność nierozpoznana.

(*) Należy podjąć wszelkie niezbędne środki, aby uniknąć skażenia krzyżowego.

(**) Fo jest obliczany zabójczym skutkiem zarodników bakterii. Wartość Fo wynosząca 3,00 oznacza, że najzimniejszy punkt produktu został ogrzany wystarczająco, aby osiągnąć taki sam zabójczy skutek jak w temperaturze 121 °C (250 °F) w ciągu trzech minut szybkiego ogrzewania i natychmiastowego chłodzenia.

ZAŁĄCZNIK IV

Zasady ogólne certyfikacji

1. Przedstawiciel właściwego organu miejsca wysyłki wydający świadectwo towarzyszące przesyłce produktów pochodzenia zwierzęcego musi podpisać świadectwo oraz upewnić się, że posiada ono pieczęć urzędową. Wymóg ten odnosi się do wszystkich arkuszy świadectwa, jeśli zawiera ono więcej niż jeden arkusz.
 2. Świadectwa muszą zostać sporządzone w języku urzędowym lub językach urzędowych Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia, i tych Państw Członkowskich, w których kontrola graniczna ma miejsce, lub towarzyszą im poświadczone tłumaczenia na ten język lub te języki. Jednakże Państwo Członkowskie może zgodzić się na stosowanie języka urzędowego Wspólnoty, innego niż jego własny.
 3. Oryginał świadectwa musi towarzyszyć przesyłce przy wprowadzaniu do Wspólnoty.
 4. Na świadectwo składa się:
 - a) pojedynczy arkusz papieru; lub
 - b) dwie lub trzy strony, które stanowią część pojedynczego i niepodzielnego arkusza papieru; lub
 - c) kolejność stron ponumerowanych tak, aby wskazać, że jest to konkretna strona w skończonej sekwencji stron (np. „strona 2 z 4 stron”).
 5. Świadectwa muszą posiadać numer identyfikacyjny. W przypadku gdy świadectwo składa się z sekwencji stron, każda strona musi wskazywać ten numer.
 6. Świadectwo musi być wydane zanim przesyłka, której ono dotyczy, opuści kontrolę właściwego organu kraju wysyłki.
-

ZAŁĄCZNIK V

1. Dyrektywa Rady 72/461/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy świeżym mięsem ⁽¹⁾, ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji.
2. Dyrektywa Rady 80/215/EWG z dnia 22 stycznia 1980 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy produktami mięsnymi ⁽²⁾, ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji.
3. Dyrektywa Rady 91/494/EWG z dnia 26 czerwca 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy oraz przywóz świeżego mięsa drobiowego z państw trzecich ⁽³⁾, ostatnio zmieniona dyrektywą 93/121/WE.
4. Dyrektywa Rady 91/495/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. dotycząca zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu mięsa króliczego oraz mięsa dziczyzny hodowlanej ⁽⁴⁾, ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji.
5. Dyrektywa Rady 92/45/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. w sprawie zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt odnoszących się do odstrzału dzikiej zwierzyny oraz wprowadzania do obrotu mięsa zwierząt łownych ⁽⁵⁾, ostatnio zmieniona dyrektywą 97/79/WE.
6. Dyrektywa Rady 92/46/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. ustanawiająca przepisy zdrowotne dla produkcji i wprowadzania do obrotu surowego mleka, mleka poddanego obróbce termicznej i produktów na bazie mleka ⁽⁶⁾.
7. Dyrektywa Rady 94/65/WE z dnia 14 grudnia 1994 r. ustanawiająca wymagania dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu mięsa mielonego oraz wyrobów mięsnych ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 24.

⁽²⁾ Dz.U. L 47 z 21.2.1980, str. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 35.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 41.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 35.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 10.